kartlikkuks innimesseks teggema. Amen
n.t.s. Sesamma wiis olli temmal kei=
ge jures, mis ta Jummala sannast lug=
ges, ja jutlussest kulis, ja mis ta hea kau=
ni laulude seest lugges ehk laulis, et se ka
temma hingele kassuks saaks. Sest
walgustati temma hing ja sai ni targaks,
et temma koggone teiseks mehheks sündis,
ja sai uut süddant, meelt ja mötted. Tem-
ma Önnis teggia andis temmale ni suurt
armo, et Jummala sanna temma melest
öiete maggusaks läks, et ta ei tüddinend
ä sedda luggemast, kuulmast ja tähhele
pannemast. Kui ta öppetaja üks kord
temma jure wäljale tulli, ja selle lam-
brisega tössisest risti-ussust ja ellust kön-
neles, süs ütles se lambrine: mis mo
lammastel se rohhi, mis lindudel tuuldes
lendama, mis kalladel se wessi, se on
nüüd mo hingele Jummala sanna: ja kui
se, kes waimus waesust tulleb, kahhetses
temma süddamest, et ta ni kaua pimme=
dusses enne ellanud: ta ütles weel Jum=
mal on üpris wägga mo peäle hallas ta=
nud, mis minna teps wäärt ei olle, ma
tahhan ka nüüd Jummalat truiste teni=
da: sedda wisi käib ka nüüd mo kässi,
otse kui